

ใบงานที่ ๑ เรื่อง ภาพพจน์และรสวรรณคดี

ชื่อ _____ เลขที่ _____ ชั้น _____

ตอนที่ ๑ ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ด้วยวิธีการเขียนตอบ

๑. เพราะเหตุใดจึงต้องมีการใช้โวหารภาพพจน์ในวรรณคดีและวรรณกรรม

๒. ให้นักเรียนบอกความหมายของรสวรรณคดี

๓. ให้นักเรียนบอกความหมายของภาพพจน์

ตอนที่ ๒ ให้นักเรียนนำตัวเลขมาเติมในช่องว่างให้ถูกต้อง

๑. เสาวรจนี ๒. นารีปราโมทย์ ๓. พิโรธวาทัง ๔. สัลลาปังคพิสัย ๕. อุปมา
๖. อุปลักษณ์ ๗. บุคคลวัต ๘. อติพจน์ ๙. สัทพจน์ ๑๐. สัญลักษณ์

___ การใช้ถ้อยคำเลียนเสียงธรรมชาติ เพื่อช่วยสื่อให้ผู้อ่านรู้สึกเหมือนได้ยินเสียงของสิ่งนั้น ๆ

___ การนำเอาสิ่งไม่ใช่มนุษย์มากล่าวถึง รวากับเป็นคนหรือทำกริยาอาการอย่างมนุษย์

___ บทประพันธ์ที่มีเนื้อความแสดงความโกรธ ตัดพ้อต่อว่า เสียดสีเห็บแถม ประชดประชัน

___ การกล่าวเกินจริง ซึ่งเป็นความรู้สึกของผู้กล่าวที่ต้องการย้ำความหมายให้หนักแน่นจริงจัง

___ การเปรียบเทียบว่าสิ่งหนึ่งเหมือนกับอีกสิ่งหนึ่ง

___ บทประพันธ์ที่มีเนื้อความและท่วงทำนองชมความงาม ของบุคคล ธรรมชาติ สัตว์ สิ่งของ

___ การเอาสิ่งที่เป็นรูปธรรมอย่างใดอย่างหนึ่งแทนสิ่งที่เป็นนามธรรม ทำให้เกิดความเข้าใจอย่าง

ลึกซึ้ง โดยไม่ต้องอธิบาย

___ บทประพันธ์ที่มีเนื้อความและท่วงทำนองฝากรักและแสดงความรักต่อนางอันเป็นที่ต้องใจ

___ การใช้ถ้อยคำเปรียบเทียบสิ่งหนึ่งเป็นอีกสิ่งหนึ่ง

___ บทประพันธ์ที่มีเนื้อความ คร่ำครวญ หรือรำพันถึงบุคคลอันเป็นที่รัก หรือรำพันถึงความทุกข์

กายทุกซี้ใจ

ตอนที่ ๓ ให้นักเรียนเลือกคำตอบให้ถูกต้อง

ตอนที่ ๓.๑ ภาพพจน์

๑. มันก็เป็นช่างงาอันกล้าหาญ จะอยู่ป่าเดียวกันนั่นฉันใด
เราก็เป็นช่างสารอันสูงใหญ่ นานไปก็จะยับอัปมาน

»»» “ ”

๒. สูงระหงทรงเพียวเรียวยรูด งามละม้ายคล้ายอุฐกะหลาป่า
พิศแต่หัวตลอดเท้าขาวแต่ตา ทั้งสองแก้มก็คล้ายดังลูกยอ

»»» “ ”

๓. จะหาโฉมให้เหมือนนุช จนสุดฟ้าสุราลัย
ตายแล้วและเกิดใหม่ ไม่เหมือนเจ้านฤมล

»»» “ ”

๔. ลมหนาวเริ่มล่องมาจากฟ้าแล้ว พรหมจวบแล้วเจ้าพระยาโรยผ้าผัน
คลื่นคลื่นเกลียวแก้วม้วนกับนวลจันทร์ กระซิบสั้นชานกระเซ็นเป็นลำนำ

»»» “ ”

๕. ดอกหญ้าต้นข้างกายปลายหักพับ ชบยอดกับโคนต้นคอยคนย่ำ

»»» “ ”

๖. ณ ยามสายัณห์ตะวันยังย่อย ณะเร่งทำหน้อยทยอยเหยียบหนา
ตะแลกแต๊กแต๊กจะแหลกแล้วจ้า กระดังรีบมาเถอะรับข้าวไป

»»» “ ”

ตอนที่ ๓.๒ รสวรรณคดี

๑) “นางเสวยพระอาศรัยในพระอุรา น้ำพระอัสสุชลนาเธอไหลนองคลองพระเนตร
ทรงพระกันแสง แสนทเวชพิไรรำ ตั้งแต่ประณยามค่ำไม่หย่อนหยุดแต่สักโมงยาม นางเสด็จได้แต่
ตามทุกตำบล ละเมาะไม้ ไพโรสนกัสิริน ทุกห้วยธารละหานหินเหวหุบห้องคูหาวาส”

๒) พิศพักตร์ดั่งพักตร์ดั่งจันทร์
พิศเนตรดั่งเนตรมฤติน
พิศโอษฐ์ดั่งหนึ่งจะแย้มสรวล
พิศปรางดั่งปรางทองพราว

พิศขนงก่งอนดั่งคันศิลป์
พิศทนต์ดั่งนิลอันเรียงราย
พิศนวลดั่งศรีมณีฉาย
พิศกรรมคล้ายกลีบบุษบง

๓) “โฉมเฉลา
กามเทพแฝงศรบุษบา
ยามพี่แรกเห็นอนงค์นาง
ยี่นึ่งพิณิจพิศพรรณ

นางเยาว์ย้วยวนเสน่หา
ต้องอุราเริ่มไหม้ดังไฟกลับ
พี่เหมือนกว้างต้องศรแทบอาลัย
เลอสรรรูปเยี่ยมเอี่ยมอะไร”

๔) “อายเจ้าชู้ลอมปอมกระหม่อมบาง ลอยชายลากหางเที่ยวเกี่ยวหมา

ชิชะแป้งจันทน์น้ำมันทา
หมามันจะเกิดชิงหมาเกิด
หน้าตาเช่นนี้จะมีเมีย

หย่องหน้าสองแคมเหมือนหางเป็ย
มิงไปตายเสียเกิดอ้ายห้าเป็ย
อ้ายมะม่วงหมาเลียไม่เจียมใจ”
